

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem v právní věci

žalobce: **M. D.**,
bytem ,
zastoupen Mgr. Václavem Voříškem, advokátem,
se sídlem Pod Kaštany 245/10, Praha 6,

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**,
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1,

o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 16. 6. 2020, č. j. 352/2020-160-SPR/7,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 6. 2020, č. j. 352/2020-160-SPR/7, **se ruší** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalobci se náhrada nákladů řízení nepřiznává.
- III. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 29. 4. 2019, č. j. MHMP 568637/2019/Sve, o vině žalobce ze spáchání přestupku podle § 125c

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

odst. 1 písm. f) bodu 3 zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o provozu na pozemních komunikacích“). Žalobce namítá nepoučení o oprávněné úřední osobě, nevypořádání se s námitkou o nezákonnosti měření rychlosti v rozporu s § 24b odst. 2 zákona o obecní policii, s námitkou o nutnosti vedení společného řízení ve spojení s porušením absorpční zásady a s námitkou o neprokázání nevyšší dovolené rychlosti 30 km/h v daném místě. Dále žalobce namítá nedostatečnou specifikaci místa přestupku.

2. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.
3. Ze správního spisu soud zjistil tyto pro řízení významné skutečnosti.
4. Rozhodnutím žalovaného ze dne 6. 3. 2020, č. j. 352/2020-160-SPR/3, bylo zrušeno rozhodnutí správ. orgánu I. stupně z důvodu nevypořádání se s námitkou žalobce na projednání jím uvedených řízení ve společném řízení. V novém rozhodnutí ze dne 29. 4. 2020 správní orgán I. st. k námitce společného řízení uvedl : *K výčtu uvedených přestupků, které zástupce uvedl, správní orgán uvádí, že některé přestupky již byly postoupeny nadřízenému správnímu orgánu k provedení odvolacího řízení nebo jsou ukončená, neboť jsou staršího data.* Dále odkázal na § 88 odst. 3 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, dle kterého se ve společném řízení neprojednává přestupek, který byl spáchán po zahájení řízení o jiném přestupku. K námitce neprokázání nejvyšší přípustné rychlosti 30 km/h správní orgán uvedl, že předmětná nevyšší dovolená rychlost byla prokázána fotodokumentací. Proti rozhodnutí podal žalobce blanketní odvolání, které doplnil po lhůtě stanovení k odstranění vad odvolání a to dne 18. 6. 2020. Doplněné odvolání bylo předloženo žalovanému předkládací zprávou ze dne 29. 6. 2020, avšak žalovaný vydal žalobou napadené rozhodnutí již dne 16. 6. 2020, aby jej následující den odeslal zmocněnci žalobce. Žalobce podal blanketní odvolání doplnil nejen po uplynutí odvolací lhůty, i lhůty stanovené k odstranění vady, ale zejména později než žalovaný o odvolání rozhodl, proto žalovaný nebyl povinen se vypořádat s obsahem doplněného odvolání. Bylo zcela na žalobci, aby podal v odvolací lhůtě řádné odvolání obsahující námitky, případně jej doplnil ve lhůtě stanovené správním orgánem, která byla totožná s lhůtou, kterou žalobce v blanketním odvolání uvedl jako lhůtu pro doplnění. Zmocněnec žalobce podává setrvale blanketní podání, proto judikatura u něj dovodila, že není nutné jej vyzývat k doplnění odvolání. Je tak na žalovaném, aby rychlým rozhodnutím o odvolání zamezil obstrukční praxi zmocněnce žalobce. Což v dané věci žalovaný učinil, a proto nebyl povinen se vypořádat s absentující námitkou nezákonnosti nevedení společného řízení a neprokázání nejvyšší dovolené rychlosti 30 km/h. Nelze tak vytýkat žalovanému, že se měl vypořádat s neuplatněnou odvolací námitkou. Dle § 89 odst. 2 správního řádu odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. Ve správním řádu se tak uplatňuje v odvolacím řízení tzv. omezený revizní princip. V řízení o přestupku se však uplatňuje plný revizní princip, neboť odvolací správní orgán přezkoumává napadené rozhodnutí v plném rozsahu, tedy přezkoumává nejen zákonnost rozhodnutí, ale i jeho správnost, bez ohledu na rozsah námitek uvedených v odvolání (§ 98 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich). Na základě § 98 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich byl žalovaný povinen se vypořádat s relevantními námitkami žalobce dříve uplatněnými.

5. Žalobce namítá, že se správní orgány nevypořádaly s jeho námitkou nezákonnosti měření rychlosti v rozporu s § 24b odst. 2 zákona o obecní policii, kterou uplatnil v doplnění odvolání ze dne 10. 3. 2020, tedy v odvolání proti prvnímu rozhodnutí správního orgánu I. st. Soud se ztotožňuje se žalobcem, že správní orgány se s touto námitkou nijak nevypořádaly. Stejně jako se žalovaný nevypořádal s v řízení před správním orgánem I. stupně uplatněnou námitkou neprokázání nejvyšší dovolené rychlosti a společného řízení, čímž je v tomto rozsahu dána nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného (§ 98 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich). Správní orgán I. st. se sice s námitkou společného řízení vypořádal, avšak nedostatečně, jestliže pouze obecně uvedl, že žalobcem uvedená řízení byla skončena nebo předložena odvolacímu orgánu či byla zahájena po spáchání posuzovaného přestupku. Vzhledem k rozsahu žalobcem specifikovaných správních řízení vedených vůči němu je takový závěr správního orgánu příliš obecný, nezpůsobilý věcného přezkumu, přitom nejde ani tak o nutnost vést společné řízení dle § 88 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ale o dodržení zásady absorpce při ukládání trestu, na což nemá vliv, zda bylo jiné řízení již skončeno nebo předloženo odvolacímu orgánu. Soud proto v části námitky společného řízení, resp. porušení absorpční zásady shledává nepřezkoumatelnost rozhodnutí správních orgánů obou stupňů, shodně jako v rozsahu nevypořádání se s námitkou nezákonnosti měření rychlosti v rozporu s § 24b odst. 2 zákona o obecní policii.
6. Jelikož byla nejvyšší dovolená rychlost v obci nižší než zákonná, soud nepovažuje obecně za dostatečně zjištěný skutkový stav, pokud k námitce účastníka správní orgán odkáže pouze na údaje uvedené na měřicím zařízení. Pokud však ve správním řízení námitku odlišné přípustné rychlosti uplatní účastník s obstrukční strategií, aniž by jinou přípustnou rychlost prokázal sám, má soud za to, že v řízení s takovým účastníkem nevznikne důvodná pochybnost o skutkovém zjištění ohledně nejvyšší přípustné rychlosti. Procesní postupy zmocněnce žalobce Nejvyšší správní soud označil za zneužití práva (NSS č. j. 6 As 37/2017 – 31, č. j. 1 As 145/2021-41 a další). Obstrukční strategii prokázal zmocněnec žalobce i v napadeném řízení, kdy správní orgány častoval blanketními podáními, vytvářel dojem, že žalobce bude spolupracovat, aby následně se k jednání nedostavil. Odkaz správního orgánu I. stupně na snímek měření rychlosti však neodkazoval na údaje o přípustné rychlosti v parametrech měření, ale na snímek měření jako takový, ze kterého je patrné, že na vozovce je umístěna vodorovná dopravní značka B20a - 30 km/h., nejsou tak nijaké pochybnosti o místní úpravě rychlosti vozidel. Vozidlo žalobce se nachází přímo za dopravní značkou, aniž by z fotografie měření byla zřejmá hranice křižovatky, proto je námitka žalobce o ukončení omezení rychlosti křižovatkou spekulativní a nedůvodná.
7. Místo přestupku bylo vymezeno jako *v ul. Zálesí x Nad Lesním Divadlem (v blízkosti sloupu VO č. 412478)*, tedy v okolí křižovatky daných komunikací (snímek měření dále určuje konkrétní místo vozidla na vozovce), což soud považuje za zcela dostatečnou identifikaci místa spáchání přestupku. Námitku nedostatečné identifikace místa přestupku žalobce vznesl teprve v podání ze dne 18. 6. 2020, tedy po skončení řízení, proto se k této námitce nebyl žalovaný povinen vyjádřit a nevznikla tak pochybnost o místě přestupku.
8. Otázka nesdělení jména oprávněné úřední osoby a vliv tohoto nesdělení na zákonnost následně vydaného rozhodnutí již byla v judikatuře Nejvyššího správního soudu řešena, přičemž bylo konstatováno, že se jedná o vadu řízení. Další posouzení toho, zda je tato vada též důvodem nezákonnosti takového rozhodnutí, a tedy důvodem pro jeho zrušení, již záleží na dalších konkrétních okolnostech toho kterého případu. S odkazem na

rozsudek NSS, č. j. 2 As 322/2016-39, má soud, že daná vada neměla za následek nezákonné rozhodnutí, neboť žalobcem uplatněné námitky podjatosti Mgr. D. nevedou k domněnce o jeho podjatosti (NSS 3 As 107/2013-30) a námitky týkající se zástupce žalobce v tomto soudním řízení Mgr. Václava Voříška jsou bez vztahu k původnímu správnímu řízení, kde Mgr. Voříšek nebyl zástupcem (srovnej § 14 správního řádu).

9. S ohledem na uvedené soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil pro nepřezkoumatelnost dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. spočívající v nevypořádání se námitkou nevedení společného řízení a nezákonnosti měření rychlosti, která byla uplatněna již před správním orgánem I. stupně a byla jim opomenuta nebo vypořádána nedostatečně, aniž by žalovaný danou vadu podle § 98 odst. 1 správní řádu odstranil a novým vypořádáním takových námitek doplnil odůvodnění. Správní orgán je v dalším řízení vázán právním názorem, který vyslovil soud v tomto zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.) a nově se vypořádá s námitkou společného řízení, nezákonnosti měření, nově i neprokázání místní úpravy rychlosti.
10. Jsou-li pro to důvody hodné zvláštního zřetele, může soud výjimečně rozhodnout, že se účastníku náhrada nákladů nepřiznává (§ 60 odst. 7 s. ř. s.). Z judikatury správních soudů je však zřejmá obstrukční strategie zmocněnce žalobce i dalších osob s ním spojených (NSS č. j. 1 As 145/2021-41, č.j. 9 As 265/2020-43, č.j. 6 As 2/2020-38, č. j. 8 As 146/2016 - 29, č. j. 9 As 429/2018 - 35 a tam odkazovaná judikatura). Procesní postupy zmocněnce žalobce Nejvyšší správní soud označil za zneužití práva (NSS č. j. 6 As 37/2017 - 31, č. j. 1 As 145/2021-41). I v napadeném správním řízení měly úkony žalobce, resp. jeho zástupce obstrukční charakter : nejdříve žalobce projevil vůli uznat spáchání přestupku, aby se k jednání nedostavil a tím zmařil rozhodnutí o vině řidiče, aby následně podával blanketní či hromadná podání a zmocněnce vydával za řidiče, jako už tolikrát ve správních řízeních (viz. judikatura o multiřidiči Petru Kocourkovi). Dle veřejně dostupných informací byl zmocněnec žalobce dosud nepravomocně odsouzen za neoprávněné podnikání spočívající ve vinklaření při zastupování účastníků v řízeních o dopravních přestupcích. Jelikož rozhodnutí o vině zmocněnce není pravomocné, nelze v souladu s presumpcí nevinu považovat jednání zmocněnce za protiprávní. Z důvodu množství věcí souvisejících s aktivitou zmocněnce P. K. při zastupování přestupců v dopravě a následné zastupování v řízení soudním advokátem soud Mgr. Václavem Voříškem má soud za to, že zastupování účastníků tímto advokátem za součást projektu „pojištění proti pokutám“, který soud považuje za negativní jev, jehož východiskem je destrukce nejen systému státní (i soudní) správy v oblasti dopravních přestupků jeho zahlcením, ale i destrukce právních zásad prostřednictvím obstrukčních technik a účelových výkladů. Přestože se správní orgány dopustily zásadního pochybení, nelze odhlédnout od obstrukční strategie zmocněnce žalobce v dané věci a jeho jednání ve shodě s právním zástupcem žalobce v rámci „pojištění proti pokutám“. Pokud soud daný podnikatelský záměr považuje za negativní jev, musí jej považovat za negativní v celém jeho rozsahu, tedy i v rozsahu náhrady nákladů řízení. Ve výše uvedeném soud shledává důvody hodné zvláštního zřetele ve smyslu § 60 odst. 7 s. ř. s., proto jinak úspěšnému žalobci náhradu nákladů řízení nepřiznal. Žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Pokud svým významem kasační stížnost podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 23. 8. 2022

Mgr. Kamil Tojner v.r.
soudce